Z życia zborów - Melbourne

Historia polskiego Zboru Badaczy P. Św. w Melbourne (Australia)

Drogą tą chcemy uwielbić Ojca Niebieskiego i wyrazić Mu wdzięczność za kierownictwo i opiekę, jaka towarzyszyła każdemu z nas podczas osiedlania się w Australii.

> 1 Piotra 1:3-7 *„Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, ku dziedzictwu nieznikomemu i nieskalanemu, i niezwiędłemu, jakie zachowane jest w niebie dla was, którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę w zbawienie, przygotowane do objawienia się w czasie ostatecznym. Weselcie się z tego, mimo że teraz na krótko, gdy trzeba, zasmuceni bywacie różnorodnymi doświadczeniami, ażeby wypróbowana wiara wasza okazała się cenniejsza niż znikome złoto, w ogniu wypróbowane, ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus”* (BW).

Historia Zboru w Melbourne sięga początku lat 60-tych ubiegłego wieku. Były to lata rozwoju emigracyjnego kraju, który oferował wszystkim przybyszom wolność wyznania i poruszania się. Pierwsi polscy emigranci, zapoznani z Prawdą świętą, przybyli tutaj po zakończeniu drugiej wojny światowej. Byli to braterstwo Katarzyna i Józef Pulyk, którzy wraz ze swoimi dziećmi Aleksandrem i Karoliną w 1950 roku przybyli z Niemiec. Ich dom usytuowany w dzielnicy Melbourne Ringwood był zawsze otwarty dla pierwszych rodzin braci i sióstr, emigrantów z Polski, a oni sami okazywali poświęcenie i miłość braterską, którą spotkać można tylko między prawdziwym ludem Bożym. Braterstwo Pulyk od przybycia do Australii aż do zakończenia ziemskiej pielgrzymki byli członkami angielskojęzycznego Zboru w Melbourne.

W roku 1953 przyjechał, również z Niemiec, brat Szymon Szwaluk z żoną Heleną i dwojgiem dzieci, dołączając do egzystującej już w tym czasie w Melbourne grupy australijskich braci naszego wyznania – „Badaczy Pisma Świętego” pod nazwą: „Berean Bible Institute”, która powstała za czasów życia pastora C.T. Russell’a, a w tym okresie przewodniczył jej brat Ernest Martin. Brat Szwaluk również do samego końca pozostał w Zborze angielskojęzycznym, w którym pełnił służbę starszego, ale nieraz był obecny w naszym Zborze i brał udział w badaniach, wykazując bardzo dobre zrozumienie Słowa Bożego.

Pierwszą rodziną Badaczy Pisma Świętego, przybyłą do Australii prosto z Polski w roku 1960, była rodzina braterstwa Żurków: brat Adam, jego żona – siostra Jadwiga, oraz trzy córki, Alicja, Daniela i Ewa. Przyjechali oni na zaproszenie znajomych do Sydney wraz z siostrą Władysławą Janiaczyk, która była bardzo przywiązana do rodziny Żurków.

Życiorys siostry Władysławy Janiaczyk to bardzo ciekawa historia: wspomnę tylko, że była ona pochodzenia żydowskiego, a jej prawdziwe nazwisko brzmiało Stefania Landau. Jako jedyna z całej rodziny cudownie uratowała się w czasie okupacji hitlerowskiej i po drugiej wojnie światowej z rodzinnej Warszawy przybyła do Krakowa, gdzie w domu braterstwa Żurków odczuła ciepło rodzinne. Tam również zapoznała się z Prawdą Bożą i poświęciła się na służbę Panu. W służbie za Wodzem naszego zbawienia wytrwała do końca swojej ziemskiej pielgrzymki. Dla wielu z nas siostra Władzia – bo tak ją nazywaliśmy – była przykładem wierności Panu. Zawsze u wszystkich znajdowała coś dobrego, a ktokolwiek ją poznał, to równocześnie darzył ją sympatią i podziwiał jej dobroć i jej szlachetny charakter.

Braterstwo Pulyk udali się do Sydney (900 km na północny-wschód od Melbourne), aby przywitać rodzinę Żurków i przedstawić nowym emigrantom tutejszą sytuację. Po krótkim czasie braterstwo Żurkowie wraz z siostrą Władzią przyjechali do Melbourne, gdzie zamieszkali w wynajętym w sąsiedztwie braterstwa Pulyk domu, w dzielnicy Melbourne Ringwood.

Polska społeczność zaczęła się rozwijać; na razie jednak przy grupie australijskich braci, którzy radośnie obserwowali powiększającą się społeczność przybywających braci i sióstr z Polski.

W następnym roku, w 1961, przybyli do Melbourne braterstwo Lidia i Leszek Kopczykowie z synem Adamem. Braterstwo Pulyk przyjęli ich do swojego domu i tam zamieszkali oni przez kilka miesięcy. W roku 1965 urodziła się im córka Marta. Na początku rozwijającego się polskiego Zboru w Melbourne dom braterstwa Lidii i Leszka Kopczyków był jednym z miejsc naszych tygodniowych spotkań. Syn Adam po kilkunastu latach poślubił siostrę Małgorzatę Kobylską. Mają syna Jamesa. Obecnie brat Adam Kopczyk jest członkiem

i sługą Zboru angielskojęzycznego, który zbiera się w dzielnicy Melbourne Camberwell.

W roku 1962 do Australii przybył brat Michał Kozub z żoną Anną i trzema synami – Zdzisławem, Ryszardem i Henrykiem. (Anna Kozub po kilkunastu latach pobytu między naszą społecznością przyjęła symbol chrztu.) W drodze do Sydney statek miał kilka godzin postoju w porcie w Melbourne. Tam czekali na nich polscy bracia, aby nakłonić do pozostania w Melbourne. Po niedługim czasie cała rodzina brata Michała Kozuba osiedliła się w Melbourne.

Pod koniec tego samego roku odbył się pierwszy ślub w naszej społeczności – brat Ryszard Kozub zawarł związek małżeński z siostrą Karoliną Pulyk. Mają troje dzieci o imionach: Andrea, Darius i Roberta.

Od czasu przyjazdu do Melbourne braterstwa Kopczyków rozpoczynają się w domu brata Szymona Szwaluka regularne zebrania tygodniowe poświęcone na badanie Pisma Św. w języku polskim. Grono polskich Badaczy Pisma Świętego powiększa się coraz szybciej, przyjeżdżają nowe rodziny, rośnie społeczność, a wraz z nią potrzeby i nadzieje.

W roku 1964 przyjechała do Melbourne siostra Edwarda Bluzer z rodziną, a po krótkim czasie braterstwo Jan i Maria Ciechanowscy z córką Haliną. Przyjazd braterstwa Ciechanowskich bardzo ożywił społeczność polskich braci i od tego czasu rozpoczęły się również regularne zebrania niedzielne w polskim języku. Brat Leszek Kopczyk i brat Jan Ciechanowski byli pierwszymi braćmi starszymi tego nowo powstałego Zboru polskojęzycznego w Melbourne.

Sama trzytygodniowa podróż okrętem przez morze i ocean oraz życie naszych braci na Antypodach to ciekawa historia, która równocześnie była dla nas wszystkich nadzwyczajną przygodą. Lubimy mówić i wspominać o pokornych, cichych, miłosiernych i wiernych Bogu braciach i siostrach, bo na pewno wiele od nich nauczyliśmy się dobrego, a takimi byli braterstwo Maria i Jan Ciechanowscy. Niezwykli Braterstwo. Serca i dom mieli otwarte dla wszystkich. Oni zawsze mieli czas, aby służyć i pomagać tym, którzy potrzebowali jakiejkolwiek pomocy. Wiadomo nam jest, że w czasie okupacji hitlerowskiej braterstwo Ciechanowscy, z narażeniem swojego życia oraz życia trojga własnych dzieci, uratowali życie żydowskiej dziewczynce. Podsumowując życie braterstwa Marii i Jana Ciechanowskich należy stwierdzić, że byli oni cichymi bohaterami wiary. W początkowym etapie rozwijającego się Zboru w Melbourne również dom ich był jednym z miejsc naszych tygodniowych spotkań.

W roku 1965, powiększając grono braterskie, przypłynęła do portu w Melbourne rodzina braterstwa Marii i Stanisława Grudniów z trojgiem dzieci – Joanną, Ludmiłą i Mikołajem. Po kilku latach rodzina braterstwa Grudniów zadecydowała przyłączyć się jednak do angielskojęzycznego Zboru. W tym samym roku, po pobycie w Polsce, do Australii powrócił wraz ze swoją żoną Bożeną (z domu Sojka) brat Zdzisław Kozub. W Australii urodziło im się troje dzieci: Barbara, Cezar i Sonia.

Na początku roku 1966 do Melbourne przypłynął bratanek brata Adama Żurka – Tadeusz Żurek, który zaraz zaczął uczestniczyć w spotkaniach naszej społeczności, a po sześciu latach przyjął symbol chrztu i wstąpił w poczet naszych braci.

Rok 1966 był dla nas obfitym i pamiętnym okresem, gdyż do naszego grona bratniej społeczności przybyli z Polski dalsi bracia i siostry. W październiku tego roku przypłynęli statkiem braterstwo Helena i Przemysław Merscy z synem Pawłem oraz braterstwo Maria i Piotr Goralowie (rodzice siostry Lidii Kopczyk). Po wyjeździe na urlop do Polski wróciła do Australii w 1967 roku siostra Halina Ciechanowska wraz ze swoim mężem, bratem Alfredem Hankusem. Braterstwo Hankusowie mają dwie córki: Dorotę i Małgorzatę.

W 1968 roku do powiększającej się społeczności w Melbourne przybyła siostra Maria Grudzień (z domu Jończy) wraz ze swoją córką Anną.

Rok później do braterstwa Marii i Stanisława Grudniów przyjechali rodzice Marii – braterstwo Jadwiga i Władysław Baurowie.

W roku 1970 do Tadeusza Żurka przyjechała jego żona Anna. Sześć lat później przyjęła symbol chrztu. Braterstwo Żurkowie mają dwoje dzieci: syna Jamesa oraz córkę Yvonne.

W roku 1971 do Melbourne przybyli braterstwo Franciszka i Stanisław Czaplowie wraz z dwoma synami: Czesławem i Zdzisławem. Od samego początku pobytu w Melbourne dom braterstwa Czaplów był często miejscem spotkań naszej społeczności i tam też przez jakiś czas odbywały się tygodniowe badania Słowa Bożego.

W 1974 roku spotkała nas wielka niespodzianka. Z Kanady przyjechała polska rodzina naszych braci – braterstwo Wanda i Tadeusz Walczakowie z czworgiem dzieci: Karoliną, Dawidem, Pawłem i Irys.

Zbór w Melbourne – Wizyta brata Dymitra Kopaka w 1989 roku

W roku 1979 do Sydney przybyli braterstwo Lidia i Stefan Burakowie z synem Adamem i córką Anną. Dwa lata później pod wpływem rozmów braterstwo Burakowie zdecydowali osiedlić się w Melbourne, powiększając naszą społeczność. Również w roku 1981 do Zboru w Melbourne przyjechała po raz drugi, ale tym razem już na pobyt stały, siostra Zofia Siedleczka. Kilka miesięcy później społeczność naszą powiększyli braterstwo Wiesława i Edward Dalmatowie z dwoma synami: Krzysztofem i Henrykiem.

W roku 1985 do Australii przybył brat Ireneusz Kołacz, który od samego początku był i jest aktywnym członkiem naszej społeczności. W tym samym roku przyjechała do nas Ewa Piątek, córka braterstwa z Olkusza. Po kilku latach wyszła za mąż za sympatyka naszej społeczności Jarosława Lenkiewicza. Ich córki Justine i Aleksandra są stałymi uczestniczkami niedzielnych szkółek biblijnych. W grudniu 1985 roku najstarsza córka braterstwa Bożeny i Zdzisława Kozubów Barbara wyszła za mąż za brata Ryszarda Janczuka, a po kilku latach przyjęła symbol chrztu. Braterstwo Janczukowie mają dwoje dzieci: Angelę i Daniela.

W 1986 roku nasze grono znowu się powiększyło. Do Australii przyjechała siostra Czesława Mistarz z córkami: Anną i Magdaleną. Po jakimś czasie siostra Anna wyszła za mąż za brata Czesława Czaplę. Mają czworo dzieci, a są to: Jonathan, Sara, Rachel i Beniamin. Rok później grupę polskich braci w Australii powiększył syn siostry Czesławy, brat Andrzej Mistarz. W tym samym roku do Melbourne przyjechała rodzina braterstwa Witków – Lidia i Mirosław wraz z dwoma synami: Dawidem i Aleksem (w Australii urodziła się im córka Nicole). W roku 1988 po raz pierwszy przyjechał do nas brat Dariusz Gumiela, który po kilku latach pobytu między naszą społecznością zdecydował się powrócić na stałe do Polski. W tym samym 1988 roku przyjechała siostra Dorota Startek, która nieco później wyszła za mąż za brata Ireneusza Kołacza. Warto wspomnieć, że na ich ślubie wykładem usłużył przybyły z Polski na zaproszenie Zboru polskiego w Melbourne brat Dymitr Kopak. Braterstwo Kołaczowie mają dwoje dzieci: Philipa i Miriam.

Rok 1989 to kolejne zmiany. Do Australii przyjechała siostra Katarzyna Krześniak, która po krótkim pobycie w Melbourne wyszła za mąż za br. Andrzeja Mistarza. Braterstwo Mistarzowie mają troje dzieci: Esther, Timothy’ego i Jamesa. W tym samym roku w Australii zamieszkała siostra Ewa Szopińska, która po niedługim czasie wstąpiła w związek małżeński z br. Zdzisławem Czaplą. Braterstwo mają trzech synów: Mateusza, Marka i Szymona. Również w tym roku, po wieloletnim pobycie w Brisbane wrócił do społeczności w Melbourne br. Jan Kozub (cielesny brat Michała Kobuza), który pierwszy raz swoje kroki na ziemi australijskiej postawił w 1968 roku.

W 1990 roku przybyła do nas siostra Krystyna Witko i po krótkim czasie wstąpiła w związek małżeński z Dariusem Kozubem (syn Karoliny i Ryszarda).

Brat Aleksander Mistarz, który w 1991 roku dołączył do swojej rodziny, zasilił nasz Zbór przy badaniach Słowa Bożego.

W roku 1992 Zbór w Melbourne znowu się powiększył, gdyż o społeczność poprosili braterstwo Jadwiga i Jan Kasjanowie.

W roku 1993 do braterstwa Witków przyjechała matka siostry Lidii, siostra Aniela Bronko.

W 1994 roku brat Cezar Kozub poślubił przybyłą z Polski siostrę Joannę Litwińską. Obecnie mają dwóch synów: Dominica i Damiana.

Rok 1996 kończy się dla naszej społeczności bardzo radosnym wydarzeniem. Po wielu latach pobytu w Sydney i Brisbane wróciła do naszej społeczności w Melbourne rodzina braterstwa Walczaków. Przez lata nieobecności w Melbourne brat Tadeusz Walczak zakończył ziemską pielgrzymkę, a jego żona siostra Wanda wraz ze swoim synem Dawidem i jego żoną Mirosławą (z domu Skoczylas) oraz z ich dwojgiem dzieci, Rebeką i Samuelem, znacząco powiększyli naszą społeczność.

W roku 1997 już po raz drugi, ale tym razem na pobyt stały, przyjechał z Polski brat Józef Siedleczka. Cztery lata później do Australii przyjechała jego przyszła żona siostra Dorota Dziewońska. W 2006 roku urodziła się im córka Naomi. W roku 2005 z Polski do Australii powróciła siostra Yvonne Żurek wraz ze swoim mężem bratem Pawłem Olszewskim. Rok później urodził się im syn Jakub.

Na tym na razie zamyka się lista przybyłych do Australii braci i sióstr, ale historia Zboru polskiego w Melbourne jeszcze się nie kończy. Przez parę pierwszych lat nasze niedzielne spotkania przy Słowie Bożym odby-

wały się w sali wynajmowanej przez braci australijskich, najpierw w blisko położonej od centrum Melbourne dzielnicy Richmond, a później w troszkę dalej położonej dzielnicy Kew. W tygodniu natomiast spotykaliśmy się po domach u braterstwa: Kopczyków, Ciechanowskich i Czaplów. Jednak nadszedł czas, że w domach robiło się ciasno i bracia postanowili wynająć na zebrania tygodniowe salę u australijskich braci Baptystów w Blackburn. Bracia ci ustosunkowali się do naszej prośby pozytywnie i przez jakiś czas, aż do kupna własnego „Domu Modlitwy”, tam zbieraliśmy się na badanie Słowa Bożego i tam też odbyło się kilka ceremonii chrztu, gdyż sala ta była wyposażona w baptysterium. Przez cały czas prowadzonych niedzielnych nabożeństw odbywały się także w niedziele szkółki biblijne dla dzieci, prowadzone przez braci starszych i braci diakonów, jak również przez poświęconych członków naszej społeczności. Dzieci podzielone są na trzy grupy. Starsza grupa – młodzież szkół średnich – bada obecnie I Tom wykładów brata C.T.Russell’a. Średnia grupa – dzieci uczęszczające do szkoły podstawowej – bada historie ze Starego i Nowego Testamentu, według kolejności książki napisanej w języku angielskim przez Betty Lukers. Najmłodsza grupa słucha i ogląda biblijne historie przygotowane przez rodziców specjalnie dla nich.

Marzeniem wielu naszych braci i sióstr było zbudować dom dla imienia Pana Boga Jahwe (1 Król. 8:20), w którym mieszkałoby Słowo Boże, a my czulibyśmy się swobodnie i w warunkach sprzyjających badaniu Biblii mogli w różnych okolicznościach spotykać się, aby wspólnie wychwalać imię Boże i wzmacniać się pokarmem duchowym. I w końcu przyszedł rok 1980 – dzięki widocznemu błogosławieństwu Bożemu nadarzyła się okazja kupna własnego, już gotowego „Domu Modlitwy”. Oczywiście nie odbyło się bez kłopotów. Taka decyzja wymaga dużo dyskusji, wyrzeczeń i poświęceń. „Polish Bible Students” wspólnym wysiłkiem i wspólnym nakładem finansowym, pociągającym za sobą prywatne pożyczki bankowe, dnia 10 września 1980 roku otrzymali klucze do upragnionego, wolno stojącego budynku, posiadającego również miejsce na parkowanie pojazdów, przy 5 Aberdeen Road Blackburn South Vic 3130, w którym cała polska społeczność Badaczy Pisma Świętego do dzisiejszego dnia chwali imię naszego Ojca Niebieskiego, studiując Jego święte Słowo i wspaniały plan zbawienia.

Po kilkunastu latach, dokładnie 8 marca 1992 roku, znowu odczuliśmy wielkie błogosławieństwo Boże, kiedy to zakończyła się rozbudowa naszego „Domu Modlitwy”, który z czasem już nie mógł pomieścić naszej rozrastającej się społeczności. W tym właśnie dniu odbyło się pierwsze nabożeństwo na przebudowanej już i powiększonej sali nabożeństw. Przy tym znowu warto wspomnieć duży wkład materialny i wielkie poświęcenie wszystkich naszych braci i sióstr, którzy pracę tę wykonywali sumiennie i solidnie, tak jak dla Pana, zgodnie z tekstami Biblii: 1 Kron. 29:1, 6-9 oraz Agg. 1:1-14.

Również musimy wspomnieć następne błogosławieństwo Boże, którym Pan Bóg nas obdarzył. Przyszedł czas, że mogliśmy zaprosić do usługi duchowej w naszym Zborze kilku braci z Polski. Brat Adam Ziemiński gościł u nas w 1977 roku, brat Dymitr Kopak w 1989, brat Daniel Krawczyk w 1995, brat Jan Kopak w 1997 i brat Tadeusz Wójciak w roku 2006. Wszyscy oni zapisali się na zawsze w naszej pamięci i zostawili po sobie bardzo miłe wspomnienia i wielki dorobek duchowy, z którego wielu z nas często korzysta obecnie.

Odwiedzili nas także inni bracia, którzy służyli wykładami ze Słowa Bożego, przyjeżdżając na prywatne zaproszenia lub do swoich rodzin: brat Emil Sojka, brat Zenon Skadłubowicz, brat Stefan Ciechanowski, brat Józef Woźniak (z Francji), brat Stanisław Sławiński (dwukrotnie), brat Jan Szopiński, brat Marian Skoczylas, brat Stanisław Witko, brat Władysław Witko, brat Krzysztof Witko, brat Tomasz Sygnowski oraz brat Daniel Szarkowicz. Wykładami w naszym Zborze służyli także bracia z USA – brat Carl Hagensick, brat Jim Parkinson, brat Paul Mali, brat Polock, brat Arthur Jezuit, brat Rick Buss, brat Michael Nekora, brat Burton Brown (trzykrotnie), brat Joseph Panucci, brat Ray Luke, brat Bob Goodman, brat Carlton Chandler (dwukrotnie), brat Mark Davis (dwukrotnie) brat Robert Gorecki, brat Allan Allers (dwukrotnie). Oprócz tego na nasze prywatne zaproszenia do Zboru w Melbourne przyjeżdżało wielu członków naszych rodzin.

Musimy wspomnieć również kilka bardzo ważnych wydarzeń w naszej społeczności:

• Dwadzieścia razy byliśmy świadkami przyjęcia symbolu chrztu przez naszych członków Zboru, a dodatkowo w trzech przypadkach poświęcili się u nas w Melbourne bracia, którzy przyjechali z Polski na pobyt tymczasowy. Byli to bracia: Tadeusz Piątek, Paweł Grudzień oraz Mieczysław Raczyński, którzy tutaj zdecydowali się resztę swojego życia oddać Panu. Podczas pobytu u br. Czaplów żona br. Raczyńskiego regularnie uczestniczyła w naszych zebraniach i badaniach Słowa Bożego. Po powrocie do Polski siostra Regina przyjęła symbol chrztu. Cieszymy się z takich radosnych doznań.

• Tak jak pomiędzy braćmi na całej kuli ziemskiej, w naszej społeczności działy się różne inne ważne rzeczy – były śluby, rodziły się dzieci, odbywały się pogrzeby. Odeszło od nas sporo zacnych i cenionych braci i sióstr oraz osób młodych, które jeszcze nie zdążyły rozpocząć dorosłego życia. Do obecnej chwili ziemską pielgrzymkę za Panem zakończyło dziewiętnaście osób. Wierzymy, że w naszym życiu nic nie dzieje się przypad-

kowo. Bóg doskonale wie, co potrzeba dla wypróbowania naszych charakterów, a my zgadzamy się z Jego świętą wolą.

• Nasi bracia i siostry podróżowali po świecie, odwiedzali rodziny braterskie tej samej kosztownej wiary oraz uczestniczyli w konwencjach międzynarodowych – brali tam czynny udział przewodnicząc w poszczególnych częściach nabożeństw oraz służąc jako wykładowcy i tłumacze.

• Uczestniczymy w konwencjach lokalnych, które najpierw odbywały się w Adelaide, oddalonej około 600 km na zachód od Melbourne. Następnie przez kilka lat konwencje odbywały się w stolicy Australii, Canberra, oddalonej około 600 km na wschód od Melbourne. Ostatnio konwencje odbywają się w miejscowości Nambour, położonej w stanie Queensland i oddalonej ponad 2000 km w kierunku północno-wschodnim od Melbourne.

• Na początku każdego roku uczestniczymy na konwencji w Melbourne, którą organizują bracia z australijskiego Zboru w dzielnicy Camberwell, noszącego nazwę: Berean Bible Institute.

• Raz w roku (przeważnie w czasie konwencji) spotykamy się z grupą braci z dzielnicy Melbourne Ashburton, występujących pod nazwą New Covenant (Nowe Przymierze). Raz też w roku bracia ci korzystają z naszego Domu Modlitwy na obchodzenie Pamiątki śmierci Pana Jezusa.

• W roku 2001, kiedy przyjechali do nas braterstwo Robert i Diana Gorecki z USA, rozpoczęły się rozmowy w sprawie nadawania audycji radiowych dla społeczności polskiej mieszkającej w Australii, a konkretnie w Melbourne. W rozmowach tych, oprócz brata Goreckiego, uczestniczyło również kilku braci z naszej społeczności. Po wyjeździe braterstwa Goreckich Komitet Polskiej Sekcji Radia Etnicznego 3 ZZZ w Melbourne przychylnie ustosunkował się do naszej prośby nadawania audycji religijnej Polskich Badaczy Pisma Świętego na próbny okres sześciu miesięcy. Próba ta musiała się udać, skoro w kwietniu 2007 roku upłynęło już sześć lat, odkąd jesteśmy na antenie radia, w trzecią sobotę każdego miesiąca, nadając 15-minutową audycję pomiędzy godziną 19.45 a 20.00. Z tego też powodu czujemy się bardzo uprzywilejowani, że możemy tą drogą wydawać świadectwo Świętej Prawdzie. Przy tej okazji należy wspomnieć, że brat Tadeusz Wójciak w czasie swojej obecności w Melbourne, w niedzielę 26 marca 2006 roku, usłużył tematem do publiczności pod tytułem: „Co Biblia mówi o naszej przyszłości”, przedstawiając plan Boży i wydając świadectwo Świętej Prawdzie. Temat ten był ogłaszany w naszej audycji radiowej oraz na falach drugiej radiostacji etnicznej SBS w Melbourne, a także na łamach tygodnika polskiego ukazującego się w Melbourne. Przyszło siedem osób – wszyscy byli znajomymi naszych braci. Nie dziwi nas to, bo za czasów Pana Jezusa było podobnie. Mnóstwo ludu szło za naszym Panem, słuchając Jego wspaniałych kazań i oglądając czynione przez niego cuda, ale kiedy usłyszeli, że ciało Jego jest prawdziwym pokarmem, a krew Jego prawdziwym napojem, to powiedzieli: „Twarda to jest mowa, któż jej słuchać może?” – Jan 6:60, 66. Zgorszyli się i odeszli.

• Przy współudziale kilku braci i sióstr zostały przetłumaczone w naszym Zborze z języka angielskiego na język polski „Songs in the Night” – „Pieśni Wieczorne”, czyli książeczka na wzór Manny Niebiańskiej, w której na każdy wieczór roku jest werset biblijny i komentarz. Ta publikacja została wydrukowana w Polsce nakładem naszego Zrzeszenia i obecnie rozprowadzana jest między braterstwem posługującym się językiem polskim po całym świecie. Od kilku lat uczestniczymy w tłumaczeniu „The Dawn”, czyli miesięcznika „Poranek” oraz niektórych artykułów brata C. T. Russell’a z Watchtower Reprints.

• W niedzielę 8 czerwca 2003 roku nasza społeczność pochodzenia polskiego mogła zapisać do swej historii jeszcze jedno wydarzenie – odbyło się pierwsze nabożeństwo w języku angielskim w naszej społeczności. I od tego czasu już regularnie odbywają się na pierwszej godzinie w każdą niedzielę nabożeństwa w języku angielskim, a to przede wszystkim z myślą o naszej młodzieży urodzonej w Australii, która ma trudności w zrozumieniu Słowa Bożego w języku swoich rodziców. Od tego też momentu liczba naszych niedzielnych nabożeństw powiększyła się do trzech.

• Jeszcze jednym wydarzeniem zborowym jest opracowanie przez naszych braci strony internetowej. Można już z niej korzystać pod adresem: www.polishbiblestudents.com Pod powyższym adresem znajdziemy już dużo publikacji polskich Badaczy Pisma Świętego, jak na przykład: „Poranek”, archiwalne wykłady niektórych mówców, którzy nas odwiedzili w Australii, a także wszystkie nasze audycje radiowe nadawane przez naszych braci w Melbourne. Można tam również znaleźć dużo ciekawych publikacji, które ukazują się w Polsce. Nasza strona internetowa ciągle się poszerza; zajmują się nią bracia: Andrzej Mistarz oraz Ryszard Janczuk.

Od czasu założenia naszego Zboru upłynęło już 46 lat i przez ten czas, tak podczas niedzielnych, jak i tygodniowych nabożeństw, przebadaliśmy sporo ksiąg zarówno ze Starego, jak i z Nowego Testamentu; badaliśmy też Słowo Boże przy pomocy pism pastora C. T. Russell’a (tomy: VI, I i II, a obecnie korzystamy z tomu II i V). Również przebadaliśmy broszurkę „Cienie Przybytku”, a także zajmowaliśmy się badaniami tematycznymi, takimi jak: Wielkanoc Nowego Stworzenia,

Nowe Stworzenie, Wysokie Powołanie, Królestwo Niebieskie, Królestwo Chrystusowe, Królestwo Boże, Warunki Społeczności z Bogiem i wiele innych. W programie naszych nabożeństw mamy badania Słowa Bożego, wykłady, zebrania świadectw, modlitw i śpiewu, a także szkoły prorocze wygłaszane przez diakonów.

Od samego zarania Zboru polskiego w Melbourne, dla porządku, społeczność nasza w czasie corocznych wyborów ustanawia przez głosy braci starszych oraz braci diakonów, którzy służą pokarmem duchowym i doglądają spraw administracyjnych, a także prowadzą szkoły niedzielne dla dzieci i młodzieży. Są też wybierani: skarbnik, sekretarz, koordynator młodzieży, księgarz, bibliotekarz audiowizualny i gospodarz domu modlitwy oraz zastępca gospodarza.

Od samego początku naszej społeczności pokarmem duchowym usługiwali bracia starsi: Jan Ciechanowski, Leszek Kopczyk, Stanisław Grudzień, Przemysław Mersk i, Stanisław Czapla, Zdzisław Kozub, Aleksander Mistarz, Andrzej Mistarz, Tadeusz Żurek i Ireneusz Kołacz. Również bracia diakoni wykonują bardzo ważne zadania i pożyteczne prace. Bracia: Zdzisław Czapla, Ryszard Janczuk oraz Dawid Walczak prowadzą z upoważnienia Zboru zebrania niedzielne w języku angielskim. Bracia Paweł Olszewski i Ryszard Jańczuk prowadzą śpiew. Wypożyczaniem kaset z wykładami naszych braci w języku polskim i w języku angielskim zajmują się bracia: Ryszard Janczuk, Andrzej Mistarz i Józef Siedlecka. Księgarz br. Zdzisław Czapla sprowadza potrzebne dla naszej społeczności publikacje religijne. Przy tej okazji powinniśmy wspomnieć, że w naszej bibliotece z wykładami na taśmach magnetofonowych mamy ponad 1300 wykładów, większość z nich (około 1000) w języku polskim. Między innymi mamy wykłady braci, którzy odwiedzili nasz Zbór, takich jak np.: brat Dymitr Kopak, brat Daniel Krawczyk, brat Jan Kopak czy brat Tadeusz Wójciak. Mamy również wykłady z konwencji w Polsce. Ponieważ geograficznie jesteśmy odizolowani od reszty świata, to w ten sposób biblioteka nasza w pewnym stopniu pozwala nam na bliższe utrzymywanie kontaktów braterskich.

Już od wielu lat w styczniu każdego roku społeczność nasza organizuje kursy religijne dla młodzieży. Początkowo odbywały się one w różnych okolicach Victorii, ale od ośmiu już lat wynajmujemy ośrodek religijny ADANAC, oddalony od Melbourne o około 60 km i położony w pięknej okolicy górskiej, w którym młodzież nasza wraz z rodzicami spędza niezapomniane chwile, spotykając się każdego dnia przy wspólnych posiłkach i studiowaniu ksiąg biblijnych. Społeczność prowadzą bracia starsi i diakoni. W ADANAC jest również miejsce na sport, różne rozrywki i odpoczynek, tak więc dla każdego znajduje się tam coś miłego i pożytecznego. Pobyt w tym ośrodku religijnym kończy się niedzielnym nabożeństwem całej naszej społeczności oraz wspólnym posiłkiem wydawanym przez gospodarzy tego ośrodka, po którym następuje pożegnanie, a następnie wszyscy rozjeżdżają się do swoich domów.

Warto również wspomnieć, że na przestrzeni istnienia naszego Zboru na nabożeństwa nasze uczęszczali w różnych okresach także sympatycy, którzy utrzymywali z nami społeczność przez jakiś czas.

Duży wkład w naszą społeczność mają siostry. Wszystkie nasze siostry i sympatyczki wykonują w naszym Zborze jakieś prace: Jedne prowadzą szkółki niedzielne z małymi dziećmi, drugie usługują w każdym spotkaniu niedzielnym przy kuchni, przygotowując różne smaczne potrawy i wypieki. Jeszcze inne siostry zajmują się przygotowaniem dzieci i młodzieży do śpiewu lub religijnego występu na przedłużonych kwartalnych zebraniach lub konwencjach czy też przy zakończeniu roku, kiedy to już tradycyjnie spotykamy się na wieczornym nabożeństwie, chwaląc i dziękując naszemu Bogu za Jego opiekę w minionym roku. Program w naszej społeczności jest tak podzielony, że każdemu z nas, tak braciom, jak i siostrom, Pan Bóg przydziela jakąś funkcję do wykonania. Obecnie mamy dużą grupę młodzieży – cieszymy się z tego bardzo i dziękujemy Panu Bogu za Jego błogosławieństwo, ale równocześnie zdajemy sobie sprawę, że w związku z tym mamy dużą odpowiedzialność przed Panem; aby tej młodzieży przedstawić Plan Boży i zachęcić ich do wstąpienia na drogę za Jezusem.

Zbór w Melbourne w 2007 roku

Utrzymywanie naszego Domu Modlitwy w należytym porządku każdy członek naszej społeczności traktuje jako wielki przywilej i jedną z prac Pańskich. Według naszej orientacji nasz Zbór w Melbourne jest prawdopodobnie najliczniejszym zborem Polskich Badaczy Pisma Świętego poza granicami Polski. Nasz Zbór jest najliczniejszym zborem Badaczy Pisma Świętego na terenie Australii i Nowej Zelandii przestrzegającym zasad i organizacji Nowego Stworzenia. Liczebnie, razem z

młodzieżą i dziećmi, jest nas około 80 osób. Cieszymy się tym, ale równocześnie zdajemy sobie sprawę, że w oczach Bożych liczy się jakość, a nie ilość. Spotykamy się na niedzielnych nabożeństwach porannych od 9.00 – 12.30 (w sumie trzy nabożeństwa) oraz na środowych nabożeństwach wieczornych od 19.30 – 21.00. Kwartalne nabożeństwa niedzielne kończą się za zwyczaj o godzinie 16.00. Przeważnie w każdy piątek nasza młodzież spotyka się wieczorem na rozważanie Słowa Bożego, śpiew, słuchanie wykładów w języku angielskim, a także na wspólną społeczność.

I tak przebiega nam życie duchowe i doczesne w tej wspaniałej rodzinie duchowej, w której Ojcem jest Bóg, najstarszym Bratem Jezus Chrystus, a przewodnikiem Słowo Boże. Staraliśmy się, aby wszystkie minione lata umacniały naszą wiarę, a my „trwając w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba, w modlitwach” (Dzieje Ap. 2:42) dziękujemy Bogu za Jego wielkie błogosławieństwa.

Zbór w MelbourneŻurek Tadeusz
R-
„Straż”